

El camí de Santiago III

Pasqual Boira i Muñoz

Si repasseu el número anterior de *Tossal Gros*, ens adonarem que vam deixar el Camí a Carrión de los Condes. Així doncs, agafem de nou el bastó, la motxilla a l'espatlla i reprenem el Camí.

CARRIÓN DE LOS CONDES – TERRADILLOS DE TEMPLARIOS, 26'5 km

De Carrión es pot eixir de nit, ja que no hi ha cap tipus de dificultat per seguir el camí. Nosaltres érem als carrers de Carrión a les 5.30 h. Qui no va ser de la partida fou Ramón, a qui un caixer automàtic se li va tragar la tarjeta la nit anterior i va decidir esperar a hores d'oficina per recuperar-la.

Pel pont medieval de pedra que salva el riu Carrión s'ix de la vila dels comtes. Després de travessar la N-120 (abans haurem passat per davant del monestir de St. Zoil, a hores d'ara hotel), seguirem per una carretera comarcal fins a arribar a les runes de l'antiga abadia de Benevívere. A partir d'ací, el camí continua per una pista traçada sobre una antiga calçada romana. Es tracta d'una recta de dotze quilòmetres, sense aigua ni ombres per a descansar. No cal dir que és preferible recórrer aquest tram al més matí possible. Recorde jo l'any 98, quan vaig passar per ací entre les 12 h i les 15 h i pensava que Calzadilla de la Cueva era un mal somni inexistent. Però no: de sobte, en una baixada, com en una aparició, et trobes a Calzadilla.

Es tracta d'un llogaret petit, però amb un alberg nou i fins i tot amb un hostal on jo vaig dormir l'any 98. Hi va arribant la

gent i tothom para a esmorzar; a més a més, ha començat a ploure.

A partir d'ara, el camí continua per la vorera de la carretera fins a arribar a l'entrada de Lédigos (abans passarem per davant d'una creu de Santiago que ens recorda que som a meitat del camí).

En poc més de mitja hora, arribarem a Terradillos de Templarios (que no guarda cap record dels monjos guerrers). Aquest llogaret, d'uns quaranta habitants i la majoria de cases en runes, no té res d'interès. Hi ha un alberg privat que dona llit amb llençols i dutxa per 1.000 ptes., i menjar pel mateix preu.

Ací ens quedarem nosaltres, ja que volíem esperar Ramón i, a més a més, es va desencadenar una forta tempesta. Molts dels coneguts també s'hi van quedar, com ara els aragonesos, una jove parella del Canadà, el matrimoni del Brasil...i Mike i Clarín, una jove parella d'Estats Units que diuen que els seus amics americans mai no podran comprendre el que els contaran del Camí de Santiago. Com que plovia i res no hi havia per fer a Terradillos, vam fer tertúlia tota la vesprada.

TERRADILLOS DE TEMPLARIOS – EL BURGO RANERO, 31'5 km

Hem eixit de Terradillos de nit, com tenim costum, a les 5.45 h. El camí avança cap a Moratinos i San Nicolás del Real Camino, llogarets petits i quasi abandonats. A Sahagún (província de Lleó), hi ha un dels millors albergs del Camí. Aquesta

vila és famosa per l'anomenat romànic pobre, en el qual el rajol substitueix la pedra; els millors exemples d'aquest estil són les esglésies de St. Tirs i St. Llorenç, que nosaltres —no cal dir— vam visitar. Com que arribarem a Sahagún cap a les 8.15 h, vam aprofitar també per predre un café amb llet.

De Sahagún s'ix pel pont medieval del Canto, i el camí continua per un tram habilitat recentment que, com en altres llocs, permet evitar la vorera d'emergència de la carretera i el seu perill. Al meu sogre, sembla que ja no li fa mal el tendó, però no és convenient refiar-se i li dic que tinga precaució.

El traçat d'aquest camí nou finalitza en arribar a l'autovia, la qual es travessa per un pont elevat.

Des d'ací fins a Mansilla de las Mulas, hi ha trenta-dos quilòmetres. Quasi tot el trajecte és una recta per un camí condicionat per la Junta de Castella – Lleó, amb xops que no han crescut per manca d'aigua i que, per tant, no fan ombra. Passarem per tres pobles (Bercianos, El Burgo Ranero i Reliegos), tots ells motlts petits, dels quals es pot dir que mantenen vida gràcies al Camí. En aquest tram, la sensació de solitud es fa palesa, la qual cosa —junt amb el calor quasi asfixiant que fa per aquestes planícies a l'estiu— farà necessària una important força mental per no defallir.

Nosaltres érem a Bercianos del Real Camino a les 11 h. A hores d'ara, hi ha un bar en aquest llogaret, el qual no hi era dos

Antiga calçada romana que ens porta fins a Calzadilla de la Cueva.

Alberg de Terradillos de Templarios.